

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100



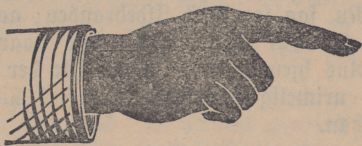
En ny Vise

om

Den hemmelighedsfulde Haand,

eller

Fistestrilen ved Ildbranden paa Torvet i Bergen.



Jeg vandrer ved Søen i stille Aftenstund, eller:
Mel. En deilig, ung Ridder i Lunben mon gaa, eller:
I Stratzburg der boede en Adelsmand saa rig.

Dem har vel hørt Tale om dennehersens Haand,
Som Navne kunde skrive, — foruden Væt og Aand;
For tolv Skilling man jo kunde, at skrive se den faa,
Sa det er dog forstrækkeligt, hvad Folk kan hitte paa.

„Ja ser Dem, dette var jo noget ganske Nyt for
mig, og som Dem veed, saa ere vi Strile saadanne dan-
nede og oplyste Folk, og saa tænkte jeg: „Rasmus,“
tænkte jeg, „Du har nu tjent saa godt paa Seierne dine
idag og taget Bymanden godt ved Næsen; Du har faaet

V box 23:666

4 f for Smaapalerne dine, som snødt veiede en Mark; Du burde skamme Dig, Rasmus, ja det burde Du, hvis Du skulde staa tilbage for disse Bykarre, Du har ligesaa god Raad til at give demue Tydsker 12 f i Næven for at se Haanden hans, som disse har."

Jeg tog et Drag i Buxen, og strog ad Torvet op, Men jamen blev jeg narret, for Vagten raabte stop; Du ser jo, at det brænder, Du komme frem ei maa, Sa det er dog forstræffeligt, hvad Folk kan hitte paa.

"Men jeg havde ikke seet at det brændte, for jeg gik just og spekulerede paa at slippe ind for 6 f. "Jeg vil frem! sa'e jeg; jeg vil se den hemmelighedsfulde Haand! sa'e jeg, og her ser Du, at jeg gaar med Pengene i Ryben." — "Ja jeg skal gi'e Dig med den hemmelighedsfulde Haand, dit Strilegab!" sa'e Væstet, og dermed langede han mig en i Fjæset, saa jeg faldt paa Ryggen i Kende-steinen. — Nu saa jeg først Albebranden; aanei dog for en Varme; det var noget andet end naar vi brænde St. Hans Blus hjemme. — "Staa ikke der og glo, dit Fæ, sa'e en urimelig fiin Tyr, Du skal hjælpe til og redde," sa'e han.

Jeg krøb op paa en Stige, det gik nu op mod Sky'n, En Straale paa mig satte de lige i mit Syn; Jeg faldt ned med en Potte, paa Gaden nu jeg laa, Sa det er dog forstræffeligt, hvad Folk kan hitte paa.

"Na jeg ulykkelige Menneſte, raabte jeg, jeg døer, jeg har slaaet mig rat ihjel; jeg bløder, hent Dyrsløgen." — "Hurra, Gutter, se Strilen!" raabte de stygge Strig-halse, "Strilen har baaret Varselmad og sliffet af Va- rerne." — "Det er den hemmelighedsfulde Haand Skyld i," hylede en gammel Kjærring, "det er Hexeri og Trold- skab althop." — "Det er ikke tilladt, at ligge paa Ga- den, dit Svinn," sa'e en Brillefyr og karrede mig i Nakken med et langt Nør. — Jeg listede mig bort og tørrede Syltetøiet af Fjæset mit med Troicærmerne.

I Munden paa hverandre man raabte nu: "Dhøi, Den hemmelighedsfulde Haand gik op i Nøi; Da Ilden nu var sluffet, vi bort da maatte gaa, Sa det er dog forstræffeligt, hvad Folk kan hitte paa.

Og saa fortalte Dem, at denne søle Haand havde kostet 1500 Spd., og at det blot var en Sikkerhedsfyr- stikke, som en Laban — Landsmand vilde jeg sige — af Tydskeren hav detændt sin Pibe med og kastet bort i Haan- den. — Der var nu ogsaa dem, som fortalte, at Tyd- skeren var betalt af Svenskerne, fordi han skulde brænde hele Torvet af, og saa Nordmandenes „Christi- Støtte" bort. Men om det var Løgn eller Sandt, ser De, det kan jeg nu ikke sige Dem; men det siger jeg, at det var Poffer til „Sikkerhedsfyrstikke" dette. — Men nu skal Dem høre Enden paa Visen, som man siger:

Da Alting nu var sluttet, jeg ruslede min Vej,
Jeg tolv Skilling havde sparet, og været paa Galei;
Da jeg gik ned ad Torvet, jeg tænkte nu som saa:
Sa det er dog forstræffeligt, hvad Folk kan hitte paa.

"So, nu skal jeg sige Doffer, hvad jeg tænkte." — Jeg tænkte: "Nu skal Du akkurat gaa ind til Madame Tonning og ta'e Dig en heel Pægl alene og for 2 f i Tommenskringler for disse tolv Skilling, og, naar Du saa har faaet dette indenfor Vesten, saa kan Du være fuld= (hifker), fuld= (hifker) fuldkommen tilfreds med Dagen.

(Eftertryk forbydes).

[Recke, Adolph]

Sømands Sang.

Den Sømand han maa lide
Langt mere Dndt end Godt;
Beskøitene han tærer
De glide ned saa smaat.
Hei komfaldera, Hurra!
De glide ned smaat.

Men kommer han til Syden,
Han drikker Vin med Mer
Dg spiser af de Frugter,
Som Bondemanden aldrig ser.
Hei komfaldera, Hurra! o. s. v.

Men hører han derude
Hans Moder lidet ondt,
Da letter han sit Anker
Dg dreier Skuden rundt. o s. v.

Dg med det samme letter
Han paa sin blanke Hat
Dg siger hver skjon Bomfru
Saa mangan et Godnat.
Hei komfaldera, Hurra!
Saa mangan et Godnat.

Haand=Orgler

og Livetasser istandsættes af Theodor Rose, Markeveien
Farver Jensens Hus).

Sammebeds forefindes et stort Udvalg af Viser, Spaa-
bøger, Drømmebøger, Brevbøger, Historiebøger, Strønebøger
fra 2, 4, 6 og 8 ß og til høiere Priser. Lykke og Tem-
peramentsblade m. m. m.

Handlende erholde stor Rabat.

Likhjøs hos Theodor Rose, Markeveien.

[Bergen] u. a.